

Ο ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1873.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Ι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ.

Ὁ Ἄγγλος *X. Ίώκινς* ἀπέθανε τὸ ἑκατοστὸν ἐξηκοστὸν ἔννατον τῆς ἡλικίας ἔτος ἐν Ὑόρκῃ κατὰ τὸ 1670. Δωδεκαετῆς ὢν, εὐρέθη εἰς τὴν κατὰ τὸ 1513 μάχην τοῦ Φλουδερφίλδ. Πρωτόκολλα ἐπίσης γραφείων ἐν διαφόροις δικαστηρίοις μαρτυροῦσιν, ὅτι οὗτος ἑκατοντεσσαρακοντούτης ἔλαβεν ἐν αὐτοῖς ἔρκον τὸ τελευταῖόν του ἐπάγγελμα ἦτον ἰχθυοθήρας, καὶ ὑπερεκατοντούτης εἶχεν εἰσέτι σῶμα καὶ μέλη ἰσχυρὰ πρὸς τὸ κολυμβᾶν καὶ κατὰ τῶν ἰσχυροτάτων ρευμάτων.

Ὁ *Θωμᾶς Παρραῖος*, ἕτερος Ἄγγλος ἐκ τῆς κομητείας Σρόπης, πτωχὸς χωρικὸς καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν του τρώγων τὸν ἄρτον αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἑκατοστὸν εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔγημε καὶ δευτέραν γυναῖκα, μεθ' ἧς συνεδίωσε δύο καὶ δέκα ἔτη, ἧτις ἐβεβαίωσεν, ὅτι ποτὲ δὲν παρετήρησε τοιαύτην, οἷαν τὰνδρὸς τῆς ἡλικίας. Μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ τριακοστοῦ ἐξετέλει ἀκριβῶς πάσας τὰς οἰκιακὰς αὐτοῦ ἐργασίας καὶ σίτον ἀκόμη ἔκοπτεν· ἀλλὰ τινα πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἔτη ἐξησθένησαν αὐτῷ ἦτε μνήμη καὶ ἡ ἔρασις, διετήρησεν ἕως καὶ εἰς αὐτὰς τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς στιγμὰς τὴν χρῆσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τὴν ἀκοήν. Εἶχεν ἤδη ἑκατὸν πενήτηντα δύο ἔτη, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς Λονδίνον, ὅπως τὸν ἴδῃ, καθὼ σπάνιον εἰς τὸ εἶδός του. Εἰς τὴν μητρόπολιν ταύτην ἄμα ἔφθασε, μετὰ μικρὸν ἀπέθανε· καθότι κατὰ τὴν ἀποδημίαν του ταύτην τὸν μετεχειρίσθησαν πολυτελέστατα· ἐπομένως τοιαύτη παρεκτροπὴ τῆς διαίτης ἀφεύκτως ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρῃ αὐτῷ τὸν θάνατον. Ὁ σπάνιος οὗτος ἄνθρωπος, ὁ διανύσας ζωῆς ἑκατὸν πενήτηντα δύο ἔτη καὶ ἑννέα μῆνας καὶ ὁ ἰδὼν κατ' αὐτὰ ἑννέα κατὰ διαδοχὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας βασιλεῖς, ἀπέθανε τὸ 1635. Τούτου τὸ σῶμα, νεκροφίας γενομένης, εὔρεν ὁ Ἀβρεῦ· ὑγιέστατα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐγκοιλία ἔχον· ἐν αὐτῷ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνακαλυφθῇ οὐδεμίαν ἀνατομικὴν βλάβην· καὶ αὐτοὶ οἱ χόνδροι τῶν πλευρῶν δὲν εἶχον ἀποστεωθῆ εἰσέτι, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τοὺς γέροντας. Ἐντεῦθεν πιστεύομεν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ σῶμά του δὲν περιείχεν εἰσέτι οὐδὲν διασφραγᾶ σπέρμα, ἀπέ-

θανεν ἐκ πληθώρας, ἐπελθούσης ἀπὸ τῆς πλουσίας διαίτης, εἰς ἣν ἀμέσως ἐτρέπη καὶ οὐχὶ κατὰ μικρὸν. Προσέτι καὶ ἡ διαίτη αὐτοῦ εἶχε τοιοῦτον πρόσφορον πρὸς μακροβιότατον ὀργανισμόν, διότι καὶ αὕτη ἀπέθανεν ἐν Κόρκῃ, ἑκατὸν καὶ τρία ἔτη βιώσασα· τοῦτο δὲ μᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ οἰκογένειαι, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἅπαντα προσφορώτερα πρὸς μακροβιότατον διοργανοῦνται.

Ὁ *Δρακεμβέργος*, ἐν Δανιμαρκίᾳ, ἐγεννήθη τὸ 1626. Ὑπὴρέτησεν ὡς ναύτης ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ μέχρι τοῦ ἑννενηκοστοῦ πρώτου τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτους, δεκαπέντε δ' ἔτη διήγαγεν ἐν Τουρκικῇ αἰχμαλωσίᾳ, καθ' ἃ ἐδοκίμασε τὴν δεινοτάτην τῶν δυστυχῶν. Ἐκατονδεκαετῆς ἔγημεν ἐξηκονταετῆ γυναῖκα, μετὰ τὸν θάνατον τῆς ὁποίας κατὰ τὸ ἑκατοστὸν τριακοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος ἐρωτιᾶ πρὸς χωρικὴν τινα νεάνίδα, ἧτις τῷ ἀποποιεῖται τὸν ἔρωτα· μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του ταύτην ἀπέπειράθη ἔρωτα καὶ παρ' ἄλλαις γυναίξιν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀπέτυχεν, ὥστε τέλος ἀναγκάζεται νὰ ζήσῃ χήρος. Μετὰ τὰς ἀποτυχεῖς ταύτας ἐπιχειρήσεις του, δεκαἕξ εἰσέτι ἔτη ἐπέζησας, ἀποθνήσκει τὸ 1772, διανύσας, ὡς ἔπεται, ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἕξ ἔτη. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο πολὺ ρωμαλεῖος, εἶχεν ἤδη πολλάκις δεῖξει τὴν ὑπερφυσικὴν αὐτοῦ σωματικὴν δύναμιν.

Ὁ *I. Ἐσσιγκαιμ*, γεννηθεὶς ἀπὸ γονέων πολλὰ πτωχῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἄου Ἰακώβου, ἀπέθανεν ἐν Κορνοουαλλίαις τὸ 1757 ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ τεσσάρων ἐτῶν. Οὗτος, ἐργατικὸς ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, ὑπηρετήσεν ἐπὶ μακρῷ ὡς στρατιώτης καὶ ὡς λογίας, καὶ ὑπὸ τὸν τελευταῖόν του τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν παρευρέθη καὶ εἰς τὴν μάχην τοῦ Χοκστάδ. Ἐκνευρισμένος τέλος ὑπὸ τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου, ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ὅπου ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἐκέρδιζε τὰ πρὸς ζωάρκειαν μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς. Σημειωτέον ἕως, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος κατὰ τὴν νεανικὴν του ἡλικίαν δὲν ἔπαιε ποτὲ ἰσχυρὰ ποτά, καθὼ ἐγκρατής· καὶ σπανίως ἔφαγε κρέας. Μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ τῆς ἡλικίας του ἔτους δὲν ἔπαθε νόσον, καὶ οὐκ ἔλαττω μάλιστα πρὶν τοῦ θανάτου ἡμέρας ὠδοιπόρησεν ἕξ λεύγας.

Ὁ Στένδρος, χωρικός ἐν Χολστειν ἀπέθανε τὸ 1792 ἡλικίας ἑκατὸν τριῶν ἐτῶν. Καὶ οὗτος ἦτο φύσει ἐργατικώτατος, ἐτρέφετο συνήθως ὑπὸ χόνδρου (πλιγουρι) καὶ γάλακτος, σπανιώτατα ἔτρωγε κρέας καὶ πάντοτε ταριχευτά· ἠγάπα νὰ καπνίζῃ πρὸς τὸ γῆρας αὐτοῦ ἤρχισε νὰ πίνῃ καὶ τῆϊ, ὡς ἐνίοτε καὶ καφφέ· ποτὲ δὲν ἠσθένησεν, ἐνωρὶς ὅμως οἱ ὀδόντες του κατέπεσαν οὐδέποτε δυσηρεστήθη, καθότι ἀπέφευγε πᾶσαν φιλονεικίαν. Ἐσέβετο πολὺ τὰ θεῖα· ταῦτα ἦσαν ἡ μόνη αὐτοῦ ἐν ταῖς ἀνάγκαις καὶ ταῖς θλίψεσι παρηγορία καὶ τὸ ὑποστήριγμα· τὸ ἀγαπητότατον τῆς συνδιαλέξεως αὐτοῦ ἀντικείμενον ἦτον ἡ ἀγαθότης του Θεοῦ.

Τὸ ἀκόλουθον μᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μακροβιώσῃ ἐν μεγίσταις θλίψεσι, φθαρτικαῖς ἐπιρραῖαις καὶ ἀδιαιλίπτοις κινδύνοις. Κατὰ τὸ 1792 γέρων τις στρατιωτῆς, ὀνόματι Μιττελστέδς, ἀπέθανεν ἐν Πρωσσίᾳ ἑκατὸν δώδεκα ἐτῶν. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Φισσάνῃ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1680· εἰς ἡλικίαν ἐλθὼν, ἤρχισε νὰ ὑπηρετῇ παρὰ τινι κυρίῳ, ὅστις ἐν μιᾷ ἐσπέρᾳ ἔχασε χαρτοπαίζων καὶ αὐτοὺς τοὺς ἑξ̄ δούλους αὐτοῦ, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνατο καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος. Μετὰ ταῦτα ἐνηγκαλίσθη τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα ὑπὸ τὸν Αον. Φριδερίκον, τὸν Αον. Φριδερίκον Γουλιέλμον καὶ ὑπὸ τὸν Βον. Φριδερίκον· ἐπολέμησεν ἐπτὰ ὀλόκληρα ἔτη εἰς ἄλλας ἐκστρατείας καὶ παρευρέθη εἰς δεκαεπτὰ μάχας (1), ἐν αἷς ἐκινδύνευσεν μάλιστα τὴν ζωὴν του, λαβὼν πολυαριθμούς ἐνδόξους πληγὰς. Κατὰ τὸν ἐπταετῆ πόλεμον ἐφρονεῦθη ὑπ' αὐτὸν ἵππος καὶ ὑπὸ τῶν Ῥώσων ἠχμαλωτίσθη. Ἀφοῦ ἐξήκοντα καὶ ἑξ̄ ἔτη κατὰ συνέχειαν μετέλλε τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα, μετὰ τῶσδε κόπους καὶ μόχθους, κατὰ τὸ 1790, ἐνυμφεῦθη καὶ τρίτην γυναῖκα εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δέκα ἐτῶν, καὶ μάλιστα μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του ὠδοιπόρησε πεζῇ δύο λεύγας, ὅπως λάβῃ τὸν μικρὸν του μισθόν.

Κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔτος ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ τῆς Κολωνίας γέρων τις ἕτερος, X. Κῶπερ τὸ ὄνομα, ἀπέθανεν ἐν Ναούσση, εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν δώδεκα ἐτῶν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο πολλὰ ἰσχυρὸς, ἔκκμηε καθ' ἑκάστην μικρὸν τινα περίπατον, ἀνεγίνωσκε χωρὶς διόπτρων, καὶ ἐτήρησε τὴν χρῆσιν τοῦ ὀρθοῦ λόγου μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Τοῦ τελευταίου αἰῶνος φθίνοντος, γυνὴ τις Ἑλένη Γραίου ἀπέθανεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν ἡλικίᾳ ἑκατὸν πέντε ἐτῶν. Αὕτη εἶχεν ἀνάστημα μικρὸν, ἐφαίνετο πάντοτε ζωηρὰ καὶ φαιδρὰ· περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς ἀνεφύησαν νέοι αὐτῇ ὀδόντες.

Θωμᾶς τις Γάρρικος, ἐν τῇ κομητείᾳ τῆς Φίφης, κατὰ τὸ 1797 εἶχεν ἡλικίαν ἑκατὸν ὀκτώ ἐτῶν καὶ ἦτον εἰσέτι πολλὰ φαιδρὸς· ὁ στόμαχος του κατέλυε τὰ δυσπεπτότατα τῶν σιτίων, καὶ ποτὲ δι' ἐλαφρὰν ἀδιαθεσίαν δὲν κατεκλίθη.

Ὁ σκυτοτόμος Ρ. Γλανός, ὡς μᾶς διδάσκει Ἀγγλικὸν τι περιοδικὸν τοῦ αὐτοῦ ἔτους σύγγραμμα, ἔξ̄ εἰσέτι ἐν Τακονύω

(1) Ἐνταῦθα πρέπει ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὸν κόμητα Μόλσαν, Αὐστριακὸν στρατηγόν, ὅστις ἀπέθανε τὸ 1792 ἑβδομήκοντα ὀκτώ ἐτῶν. Οὗτος εἰς διάστημα δεκαοκτῶ ἐτῶν παρευρέθη εἰς δεκαεπτὰ ἐκστρατείας καὶ ἐννέα πολιορκίας, ἐπτὰ δὲ βασιλείας ἔλαβε πληγὰς.

παρὰ τῇ Φιλαδελφίᾳ, τὸ ἑκατοστὸν δέκατον τέταρτον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ διανύων ἔτος. Ὁ Σκῶτος οὗτος εἶδε τὸν βασιλέα Γουλιέλμον Γ', εἶχε κραταιοτάτην μνήμη, ἔπεπε θαυμασίως, εἰργάζετο καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα καὶ τὰς κυριακάς τακτικῶς ἐφοῖτα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Φιλαδελφίας. Ἡ τριακοντούτις τρίτη αὐτῷ γυνὴ δὲν παρεπονείτο ποτὲ περὶ τῶν πρὸς αὐτὴν συζυγικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, τὰ ὅποια ἐξετέλει καθ' ὅλην τὴν ἀκρίθειαν.

Βαρῶν τις, Βαραβικίνος Δεκαπέλλης, ἀπέθανε τὸ 1770 ἐν Μεράνῳ τῆς Τυρολίας εἰς ἡλικίαν ἑκατὸν καὶ τεσσαρῶν ἐτῶν. Ἐνυμφεῦθη τέσσαρας γυναῖκας, ἑξ̄ ὧν ἡ μὲν πρώτη εἶχε δεκατέσσαρα ἔτη, ἡ δὲ τετάρτη ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα. Ἡ τελευταία μάλιστα αὕτη, γεννήσασα αὐτῷ ἐπτὰ παῖδας, ἀπέθανε κυοφοροῦσα τὸν ὄγδον. Κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀπώλεσε πᾶσαν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν ἐνεργητικότητα, ἀλλ' ὅμως δὲν μετεχειρίσθη πώποτε τοὺς διοπτῆρας, οὐδ' ὤκνησε καὶ κατ' αὐτὴν εἰσέτι τὴν πρεσβυτάτην ἡλικίαν νὰ ὀδοιπορῇ πεζῇ λεύγας δύο. Ἡ συνήθης αὐτῷ τροφή ἦσαν ὠά· ποτὲ του δὲν ἐγεύθη βραστὸν κρέας, ἀν καὶ κατὰ καιροὺς ἔτρωγεν ὀπτόν, εἰς μικρὰν ὅμως καὶ τοῦτο ποσότητα, ἔπινε δὲ κατὰ κόρον τὸ τῆϊ μετὰ κρυσταλλωμένης σακχαρώσεως.

Ὁ δὲ Ἀντώνιος Σενίσης, γεωργὸς τοῦ χωρίου τῆς Πούας παρὰ ταῖς Λιμογαῖς, ἀπέθανε τὸ 1770 ἑκατὸν ἑνδεκά ἐτῶν. Δεκαπέντε πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἡμέρας εἰργάζετο εἰσέτι. Διητήρησε καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του οὐ μόνον τοὺς ὀδόντας ἀλλὰ καὶ τὰς τρίχας, αἵτινες, καθὼς καὶ πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ, εἰς οὐδεμίαν ὑπέκυψαν ἀλλοίωσιν. Ποτὲ δὲν ἔλαβε καθαρτικὸν οὐδ' ἀφημύχθη.

Καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν εὐρίσκωμεν ἀνθρώπους διανύσαντας ἡλικίαν ἑκατὸν τριάκοντα ἑξ̄ ἐτῶν. Ὁ Γεώργιος Βύνδερος ἐγεννήθη τῇ 23 Ἀπριλίῳ τοῦ 1626 εἰς Βυλκερστάδ ἐν τῇ Σαλσβουργικῇ χώρᾳ· τὸ 1754 παραλαβὼν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς Γραΐσιον, ὅπου, τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἀναγνωρισθέντων, κατοικίξουσιν αὐτὸν ἐν νοσοκομείῳ. Μετ' ὀλίγα ἔτη ἡ πλείστον ὄσον ἐπιμεληθεῖσα τοῦ ἀνδρὸς γυνὴ αὐτοῦ θνήσκει ἐν τῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἔτει, καὶ ὁ ἀνὴρ μεταδιβάσεται εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον, ὅπου ἐγηροκομήθη μέχρι τῆς 12 Δεκεμβρίου 1761, ἡμέρας καθ' ἣν εἰς ἄλλην μετέστη ζωὴν. Περὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του, καίπερ παλίμπαῖς ἐγένετο καὶ διὰ βακτηριῶν ἐβάδιζε, διητήρησε καὶ μέχρι τῆς τελευταίας ἀναπνοῆς τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ὄρασιν. Ἡ εἰκὼν αὐτοῦ καὶ τῆς γυναίκος του εὐρίσκοντο εἰς Γραΐσιον. Αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον, καθ' ὅσον γινώσκωμεν, ἀξιολογώτατον ἐν Γερμανίᾳ τῆς μακροβιότητος παρὰδειγμα.

Ἀναγινώσκωμεν ἐπίσης εἰς Ἀγγλικὰ περιοδικὰ τοῦ Σχουδάρτου φυλλάδια τὰκόλουθα. «Ἡ νεολαία τοῦ Καντορβερίου διαρρηγνυταὶ γελῶσα ὀσάκις τὸ ὄνομα τοῦ γέροντος Νοβόσιου ἀκούουσιν. Οἱ γονεῖς αὐτῆς πολλὰκις ὠμίλησαν περὶ τοῦ παραξένου τούτου ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἡ δίαιτα ἦτο τῶσδε κανονικὴ ὡς τοῦ ὠραδείκτου ἢ περιστροφικῆς κίνησις. Ὁ σεβάσμιος οὗτος γέρων κατὰ καιροὺς μόνον καὶ εἰς ὠρισμένας ἐφαίνετο ὤρας. Τὸν

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ.

ἐβλεπέ τις ἐν μὲν τῷ καύσῳ ἐργαζόμενον κατὰ πρᾶνους ἀποκρήμνου τινὸς λόφου τὸν δὲ χειμῶνα, καὶ αὐτὸν δὴ τὸν δριμύτατον, ἡμικεκομωμένον τὸ φόρεμα ἔχοντα, τὰ χιονοσκεπῇ νὰ ἀναρριχᾶται ὄρη καὶ τὸν παγετώδη τῆς ἄρκτου ἄνεμον νὰ ἀλιγωρῇ· τὸ εθιλόπωρον πάλιν νὰ περιπατῇ γυμνὸς μέχρις ἰσχύων, νὰ ὠθῇ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τὴν πυκνὴν ὀμίχλην καὶ διὰ τῆς ἄλλης νὰ κρατῇ βακτηρίαν καὶ τὸν πῖλόν του.»

«Τὸ σύνθημα τῶν περιπάτων αὐτοῦ τέρμα ὀριστικῶς ἦτο κορυφὴ λόφου ἐνεκαυχᾶτο ὅτι ἠρίθμησε τεσσαράκοντα χιλιάδας φορὰς τὸν ἀριθμὸν τῶν βημάτων, ὅσα, ὅπως ἔως ἐκεῖ φθάσῃ, ἔπρεπε νὰ βαδίσῃ. Ἄμα εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου ἐφθασεν, ἔπρεπε μεθ' ὅλης του τῆς φλεγματικῆς ἡσυχίας νὰ πῆ φιάλην ζύθου καὶ, ἀφ' οὗ ἐπὶ μίαν ὥραν ἐκεῖθεν κατεθεώρει ἐπὶ τὸ ὀμιχλαῖνον κοιλάδιον, ν' ἀπέλθῃ πρὸς τὰ ἴδια. Καθ' ὅδον δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ προσέξῃ τοῦ καὶ πότε ἔπρεπε νὰ ὑψώσῃ τὸν πόδα, καθότι γινώσκων κεκλεισμένοις ὀφθαλμοῖς καὶ τὰς μικροτάτας τῆς ὁδοῦ στροφὰς ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του χωρὶς νὰ ὑπερβαίῃ οὐδὲ βῆμα ἐπέκεινα τῆς θύρας αὐτοῦ.»

«Ἄπαντες ἐξίσου ἐγνώριζον τὸν γέροντα Νόβσιον. Ἐχαιρέτα ἕκαστον αὐτῶν φιλικῶς· ποτὲ δὲν ἠδυνήθησαν, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχαιότατοι αὐτῷ φίλοι, νὰ τῷ ξενίσωσι παρ' ἑαυτοῖς ἀναψυκτικόν τι ποτόν· οὐδ' αὐτὴν τὴν ἐκ ζύθου φιάλην ἔπινον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου ἐκεῖνον, ἀν πρῶτον δὲν τὴν ἐκέρδιζεν ἰδρωτὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ.»

«Ἄπαντες ἠγάπων τὸν γέροντα τοῦτον, διότι ἡ ἀπλότης αὐτοῦ, ἦν περ εἰς τὸν ὕψιστον εἶχε βαθμόν, ἤρρεσκε πᾶσιν αὐτοῖς εἶχε τὰς ἰδιοτροπίας του, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ κατέθειλον· ὁ θάνατός του κατελύπησεν ἅπαν τὸ τμήμα ἐκεῖνο τῆς πόλεως.» (ἀκολουθεῖ).

ΛΥΣΕΙΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ.

ΞΑ'. Τὸ ζ. θ. ξ. Διότι, τὸ φέρον εἰς τὸ σῶμά του εἶνε τὰ Ἑλληνικὰ στοιχεῖα ἐκτὸς τριῶν εἶνε ἡ ἐν ταῖς Ἑκκλησιαζούσαις Ἀριστοφ. σιχ. 1170 λέξις λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρανιολειψανοδριμυποτριμματοσιλφιοπρασομελιτοκατακεχυμενοιλχλεπι-κοσσυφοφαττοπεριστεραλεκτρονοπτεκεφαλλιοκιγλοπελειολαγωστραιοβαρητραγανοπετρούγων, ἀφ' ἧς λείπεται μόνον τὰ στοιχεῖα ζ θ ξ.

ΞΒ'. Συγρός — Σύρος — ὕγρος — σῦς — ὄς — σύ.

ΛΟΓΟΓΡΗΦΩΝ.

- ΚΓ'. Ἡ συγγένεια τῆς ἀδελφότητος, ἀλλὰ ὁ μὲν ἀποθανὼν ἦτο ἀδελφός, ὁ δὲ μείνας ἦτο ἀδελφή.
- ΚΔ'. Ἡ Σαμοθράκη = Σαμο(ς) — Θράκη.
- ΚΕ'. Στροφήξ — πλάστιγξ — σκήπτρον — θέλιτρον — σιτλ-πνὸς — στρεπτός — στραγγός — στρεβλός — στρυφνός — στρων-νύς — σκληφρός — σκόμβρος — σπλάγγνα — σφιγκτήρ — σφιγ-κτός — στρόμβος — στρύχνος — στόρθυξ — στριγμός — στραγγίς — γναμπτός — γλίσχρος — κλαγκτός — κνίστρον — μνήστρον — πλάστιγξ — πλῆκτρον — πλυντρίς — πλύντρον — σμερνός — στερκτός.

- 61. Ὁ συρμός εἶνε νόσημα, τὸ ὁποῖον ὡς γάγγραινα περιτρώγει τὴν ὑπαρξιν πολλῶν ἀνθρώπων.
- 62. Ἡ ἀγάπη νικᾷ τὰ πάντα.
- 63. Ὅχι μόνον ἡ τύχη εἶνε τυφλή, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ ὅσοι τὴν ἐναγκαλισθῶσι.
- 64. Τὰ δύο ἔπη τοῦ δαιμονίου Ὅμηρου, ἡ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσεια, ἦσαν, εἰσὶ καὶ ἔσονται τὰ μόνα ὑπερφυῆ ἀριστουργήματα τῆς ἐπικῆς ποιήσεως.
- 65. Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία, δύο μεγίστω κακῶ, πολλοὺς ἀπώλεσαν.
- 66. Τὰ καλὰ ἐν κόποις κτῶνται.
- 67. Ἡδονὴ ἀθέμιτος βεβαίαν τίκει λύπην.
- 68. Ἡ πένια ἐφευρίσκει τέχνας.
- 69. Βίων ἐρωτηθεὶς τί ἐστιν ἀνοία; εἶπε: προκοπῆς ἐμπόδιον.
- 70. Ὁ σὺ μισεῖς ἐτέρῳ μὴ ποιήσης.

ΛΕΞΗΓΡΗΦΩΝ.

28.	29.
Κωνσταντῖνος	Ἐλένη
Καίσαρ	Εὐα
Πομπήϊος	Ὀλγα
Λεοπόλδος	Ἰσαβέλλα
Νεοπτόλεμος	Νίνα
Ἀλέξανδρος	Κλεώ
Γεώργιος	Βικτώρια
Κορνήλιος	Ἀλεξάνδρα

30.

Α Ί Γ ι ν α
Τ Υ ρ ο ς
Α Θ η ν α ι
Η ρ ά κ λ Ε ι ο ν
Κ ά Γ ρ ο ν
Π ύ λ ο ς
Σ μ ύ ρ Ν η

ΚΛΕΙΔΟΣ. Δ'.

“Αν τονίστηκε την πρώτην ἐκ τῶν συλλαβῶν μου, κείμαι
Εἰς ἀπάτητον πεδίον.
“Αν τὴν τελευταίαν ὄμως, εἰς τὸ στόμα τότε εἶμαι
“Ἐρπετῶν τινῶν θηρίων.

ΓΡΙΦΩΝ.

- 38. Ἡ λέγε σιγῆς τι κρείττον ἢ σιγὴν ἔχε.
- 39. Μηδενὶ ὀνειδίσης· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.
- 40. Μηδὲν ἄγαν. Γυῖθι σαυτόν.
- 41. Ἴσχυον ψυχῆς φρόνησιν νόμιζε.
- 42. Τῇ ὑπομονῇ πάντα κτώνται.
- 43. Εἰς οἰωνὸς ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάσης.

ΛΥΤΑΙ.

ΣΜΥΡΝΗΣ.

- I. K. Κομνηνὸς = 69 αἰνιγμ. 24 προβλ. 61—70 λογογρ. 38—43 γριφ.
- “Αγαθοκλῆς Γ. Κωνσταντινίδης = 69 αἰνιγμ. 24 προβλ. 61—70 λογογρ. 4ης κλειδός. 38 41 43 γριφ.
- “Αγγελῆς Ν. Ἀντωνιάδου καὶ Πρόδρομος Ἀγγελίδου = 69 αἰνιγμ. 24 25 προβλ. 61—63 65—70 λογογρ. 30 λεξιγριφ. 38—43 γριφών.
- Γ. Παπᾶ Κ. Σπάρταλης = 24 προβλ. 61—63 65—70 λογογρ. 38—43 γριφ.
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
- “Ιωάννης Δ. Μανώλης = 61—70 λογογρ. 4ης κλειδ. 39—43 γριφ.
- ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ.
- N. Δ. Κονταξάκης = 69 αἰνιγμ. 24 26 προβλ. 61—63 65—70 λογογρ. 39 41—43 γριφών.
- “Ἐμμ. Γ. Ραυτόπουλος = 24 προβλ. 61 62 65—69 λογογρ.

- Νικολ. Γ. Ραυτόπουλος = 24 25 προβλ. 61 62 65—69 λογογρ. 43 γριφ.
- Χριστόφορος Ἀνερράψης = 24 25 προβλ. 61 62 65—69 λογογρ. 41 γριφ.
- “Αντώνιος Κουρῆς = 24 25 προβλ. 61 62 65—69 λογογρ. 39 41 42 γριφ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

- Θ. Π. Αδερωνδῆς = 69 αἰνιγμ. 24 προβλ. 62 65 67—70 λογογρ. 38—43 γριφ.
- Δημ. Ἰω. Γεωργιάδης = 24 προβλ. 64—63 65 67—70 λογογριφών.
- Γ. Ι. Σ. = 24 28 προβλ. 61—63 65—70 λογογρ. 39—43 γριφών.
- A. Τελατινίδης = 69 αἰνιγμ. 24 25 προβλ. 61—70 λογογρ. 38—43 γριφών.
- K. A. Σγουρδῆς = 69 αἰνιγμ. 24 προβλ.

ΜΗΧΑΛΛΑ ΚΙΜΠΡ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

- Γεωργ. Κωνστ. Σίμου = 69 αἰνιγμ. 24 προβλ. 62. 63 66—70 λογογριφών.

ΑΙΜ. ΒΑΘΕΟΣ ΣΑΜΟΥ.

- Μιχ. Ἰωαν. Πρωτόπαπας καὶ Γεωργ. Ἐλευθεριάδης = 69 αἰνιγμ. 24 προβλ. 61—70 λογογρ. 39 40 42 43 γριφ.

ΜΕΡΣΙΝΗ.

- M. Σ. Σιγγιμαάνης = 69 αἰνιγμ. 61—63 66—70 λογογρ.
- ΧΙΟΥ.
- Θεόδωρος Πάντζαρης = 24 προβλ. 61—70 λογογριφ.
- ΣΥΡΟΥ.

- N. Μωραΐτης = 24 προβλ. 62 63 65—70 λογογρ. 30 λεξιγρ. 39 41 42 γριφ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

Ο'.

Ζῶον ἤμην, πλὴν ἀλλ' ὄμως εἰς Θεὸν τροφὸς ὑπῆρχον
“Αλλοτε καὶ ἀρθονίαν, ὡς ἐλέγετο, παρῆχον.
“Αν τὸ τέταρτόν μου γράμμα ἐκ τοῦ ὄλου ἀφαιρέσης,
“Αγνοίαν θά παριστάνω· ἂν δὲ πάλιν τὸ προσθέσης,
“Αφαιρῶν τὰ μετὰ τοῦτο δυὸ ἐπόμενα στοιχεῖα,
“Απαντᾶς τὸ ὄνομά μου εἰς τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀρχεῖα.
“Αν καὶ ἦδη τῆς Ἑλλάδος μακρὰν μένη εἰς χερραίαν
Φεῦ! ἐκείνη ποῦ τὸ φέρει πρὸ πολλοῦ κ' εἰς ἐξορίαν.
Τέλος ἂν δυχοτομῶν με, τ' ἀρχικόν μου ἀπορρίψης
“Ἡμισυ, ἐν τῷ δευτέρῳ μένοντι θ' ἀνακαλύψης
“Ἐνα τίτλον συγγενοῦς σου, ἧς τὴν κεφαλὴν ἂν κόψης
Καὶ τὸν τράχηλον, τότε ἄνθη νὰ ἰδῆς θὰ κατορθώσης.
Πόσας ἔσχον σημασίας θὰ ἀρχίσης νὰ μετρήσης
Τέλος, τράχηλον καὶ πόδας ἐκ τοῦ ὄλου μ' ἂν κρατήσης.

ΟΑ'.

Εἰς τοῦ Αἰγαίου τὰ νερά ἐφύτρωσα, ὡς λέγει
“Ο μῦθος, καὶ κοιτῆς
“Υπῆρξα τῆς Ἀρτέμιδος. Τὸ μέλλον νὰ προλέγη
Χρησιμοδοτῶν εὐθύς,
Εἶδον πολλάκις τὸν Θεόν. Οὐδέποτε ἐτάφη
Σ' τὸ χῶμά μου νεκρός.
Πλὴν ὄλη φεῦ! ἡ δόξα μου ἢ πρώτη καταστράφη
Κ' ἐξέλιπεν οἰκτρῶς.
“Αποκεφαλισμένον ἂν μ' ἀφίση, εἰς τὸ σῶμα
Μ' εὐρίσκεις τοῦ Χριστοῦ,
“Οταν τοῦ ὄξους ἔπινε καὶ τῆς χολῆς τὸ πόμα
Καθὼς κ' εἰς τοῦ ληστοῦ.
“Ἰῶτα πλὴν σ' τὸ μέσον μου ἔν τότε ἂν προσθέσης
Σ' τὸν οὐρανὸν εὐθύς
Θὰ μὲ ἰδῆς ἀστράπτοντα· ἀνάγκη πλὴν νὰ σπεύσης
Πρὶν εἶτι νυκτωθῆς.

ΟΒ'.

- Τὸ ὄνομά μου, κύριον ἄμα καὶ προσηγορικόν, ἔφερον οἱ ναοὶ ἐνὸς τῶν ἀρχαίων ἡμιθέων καὶ διάφοροι τῆς ἀρχαιότητος πόλεις. Ἐνταφιασθὲν ὑπὸ τὴν τέφραν ἐπανεφάνην μετὰ 17 περίπου αἰῶνας, εὐρίσκομαι δὲ ἦδη καὶ εἰς μίαν τῶν μεγαλητέρων καὶ τερπνοτέρων τῆς μεσογείου νήσων. — Σύγκειμαι ἐκ γραμμάτων ἐννέα, ἐξ ὧν
1) Τὰ 1. 9. 8. 9 σημαίνουσι πηδάλιον ἐν τῇ ξηρᾷ ἐνεργούν.
2) » 7. 9. 8. 9. γεωργικὸν ἐργαλεῖον.
3) » 2. 7. 8. 9. ἀκρωτήριο τῆς Ἑλλάδος.
4) » 2. 3. 4. 7. 8. 9. πνευματώδες ποτόν.
5) » 4. 6. 5. 7. 8. 9. κατοικίαν μοναχῶν.
6) » 4. 5. 7. 9. 1. τόπον ἀναπαύσεως.
7) » 4. 2. 1. 9. 7. 8. 9. ἔδραν τοῦ νοός.
8) » 8. 3. ἀρχαῖος δῆμος τῆς Ἀττικῆς.
9) » 1. 2. 3. ἀρχαίαν θεὰν βασιλίσσαν θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
10) » 4. 3. 2. 4. κορυφὴν τοῦ σώματος.
11) » 8. 9. 6. 7. 8. 9. ἕρος ἐν Κορινθία.
12) » 4. 1. 2. 7. 8. 9. μέσον φωτισμοῦ.
13) » 9. 6. 2. 8. 9. ἐν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων πρὸς συντήρησιν τῶν φυτῶν καὶ τῶν ὄντων.
14) » 4. 2. 1. 9. 1. μέρος ἔθνα εὐρίσκεται τὸ ἀνωτέρω.
15) » 3. 1. 2. συστατικὸν τῆς ἀτμοσφαιρας.
16) » 2. 6. 1. θυγατέρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.
17) » 7. 8. 9. εὐδῶμον ἄνθος.
18) » 6. 5. 6. 9. 1. καλλονῆς τύπον.
19) » 2. 7. 8. 9.—7. 3. 9. 6. 7. 2. 8. 9. πόλιν τῆς Βραζιλίας.
20) » 4. 2. 3. 9. 1. νῆσον ἐν τῷ Λακωνικῷ κόλπῳ.

Ο'—ΟΒ'. Ὑπὸ Ν. Θ. Ε. ἐκ Γυθείου.

ΟΓ'.

“Ὡς τὰ πτηνὰ κ' ἐγὼ πετῶ ἐνῶ πολὺπουν εἶμαι
Καὶ εὐχαρίστως κἀθήμαι ἔπου ἀναλαρσία.

“Αμα τὰ δύο πρώτᾳ μου ἀφαιρεθοῦν ψηφία,
Εἰς τοὺς λειμῶνας θελκτικὸν καὶ μυρισμένον κείμαι.

ΟΔ'.

Εἶμαι σὺ καὶ σὺ δὲν εἶμαι ὦ! περιεργον τὸ πρᾶγμα·
“Σ τῶν ἀψύχων νὰ μὲ εὕρης, φίλε, ζήτησον τὸ τάγμα.
“Αν ἐκ τῆς ἀρχῆς τὰ τρία τὰ ψηφία μου θελήσης
Ν' ἀποκόψης, εὐθύς τότε τὸν Θεὸν θ' ἀνακαλύψης.

ΟΓ'—ΟΔ'. Ὑπὸ Θεοδοῦλου Φ. Κωνσταντινίδου.

ΟΕ'.

“Ο ἔχων με πικρῶς θρηγεῖ
“Απόκοψον τὴν κάραν μου! τίς πάραυτα γεννᾶται;
Εἰς ὅστις μὲ παραδειγμα διδάσκει — μὴ γελᾶτε!
τί ἔστιν ἡ ὑπομονή.

Θ. Χ. Μ.

ΟΣΤ'.

Γ Τί τὸ μακρύτερον καὶ κοντότατον ὄλων τῶν τοῦ κόσμου πραγμάτων, τὸ ταχύτερον καὶ ἀργότερον, τὸ μᾶλλον διαιρετὸν καὶ τὸ μᾶλλον ἐκτεταμένον, τὸ μᾶλλον ἀμελούμενον καὶ τὸ μᾶλλον ἐπιθυμούμενον, ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδὲν γίνεται καὶ τὸ ὁποῖον κατατρώγει τὰ μικρὰ καὶ ζωογονεῖ τὰ μεγάλα;

ΟΖ'.

Ποῖον εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ λαμβάνομεν χωρὶς εὐχαρίστησιν, ἀπολαμβάνομεν χωρὶς νὰ ἠξυεῦρωμεν πῶς, δίδομεν εἰς τοὺς ἄλλους ὅταν δὲν γνωρίζομεν ποῦ καταπῶμεν, καὶ τὸ ὁποῖον χάνομεν ἐξ ἀπροόπτου;

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ΚΣΤ'.

Πλοῖον ταξειδεῖον ἐμπεριεῖχε 54 ἐπιβάτας, ὧν αἱ 36 κυρίαὶ οἱ δὲ 17 κύριοι. Τρικυμίας δὲ σφοδρᾶς γενομένης, ὁ πλοῖ-αρχος οὐχὶ μόνον τὸ φορτίον καὶ τὰ ἐπιπλά του πάντα εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψεν ὅπως ἐλαφρώσῃ τὸ πλοῖον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν λίαν δυσάρεστον θέσιν τοῦ νὰ πνίξῃ 36 ἐκ τῶν ἐπιβατῶν εὐρέθη, ἵνα δυνηθῶσι νὰ σωθῶσιν οἱ ἄλλοι. Τίνας ὄμως ἐκ τῶν 54 νὰ πνίξῃ; Οὐδεὶς ἤθελε νὰ κατατάξῃ ἑαυτὸν εἰς τὸν ἀρ. τῶν 36 ἵνα σώσῃ τοὺς ἄλλους. Ἄλλ' ἐπειδὴ, ἂν τοῦτο δὲν ἐγένετο, οἱ πάντες θὰ ἐπνίγοντο, ἀπεφασίσθη ἐκ συμφώνου ἵνα ἀριθμὸς τις τῶν ἐπιβατῶν οὐχὶ μικρότερος τῶν 10, ὧν οἱ 3 τοὐλάχιστον νὰ ἦνε ἄνδρες, νὰ σταθῶσιν ἐν εὐθείᾳ γραμμῇ ἐνώπιον τοῦ πλοίαρχου, ὅστις, ἀρχίσας ἀπὸ τοῦ πρώτου νὰ μετρᾷ, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν 9ον, νὰ ρίπτῃ αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· πληρῶν δὲ τὴν θέσιν τοῦ πνιγέντος δι' ἄλλου τοῦ αὐτοῦ γένους μὲ αὐτὸν (τὸν πνιγέντα), νὰ ἐξακολουθῇ τὴν ἀριθμῆσιν του καὶ πάλιν, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν 9ον, νὰ ρίπτῃ αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ τὸν ἀντικαθίστῃ δι' ἄλλου ὁμογενοῦς τοῦ πνιγέντος καὶ οὕτω καθεξῆς

μέχρις οὐ ριφθῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν 36. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ πλοῖ-
 αρχος ἦτο ἀνὴρ, κατώρθωσε νὰ θέσῃ τόσους εἰς τὴν γραμμὴν
 (ἧτις δὲν ἐμπεριείχον ὀλιγωτέρους τῶν δέκα, ὡν οἱ τρεῖς τοῦλά-
 χιστον ἀνδρες κατὰ τὴν συμφωνίαν) καὶ κατὰ τοιαύτην τάξιν,
 ὥστε, καίτοι ἀκολούθησας τὴν συμφωνίαν τοῦ νὰ ρίπτῃ πάντοτε
 τὸν 9ον καὶ ν' ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν δι' ἄλλου ὁμογενοῦς, ἐπνίξε
 τὰς 36 δυστυχεῖς κυρίας, χωρὶς οὐδὲ εἰς κύριος νὰ εὐρεθῇ εἰς
 τὴν ἐλευθερίαν θέσιν τοῦ 9. Πόσοι ἄραγε ἦσαν οἱ ἐπιβάται, ἐξ ὧν
 ἀπήρτισε τὴν γραμμὴν τοῦ ὁμισογύνης καὶ σκληρὸς οὗτος πλοῖ-
 αρχος, καὶ πῶς τοὺς κατέταξεν, ὥστε ὁ κατηραμένος 9 νὰ πι-
 πτῇ πάντοτε ἐπὶ γυναικός;

Γ. Ὑπερίδης.

KZ.

"Ἄνθρωπος ἔδωσε τὸ φόρεμά του εἰς τινὰ βαφέα, παρὰ τοῦ
 ὁποίου ἐρωτηθεὶς τίνα βαφὴν θέλει, ἀπήντησεν: οὔτε μαῦρον, οὔτε
 κόκκινον, οὔτε κύτρινον, οὔτε πράσινον, οὔτε κυανσοῦν, οὔτε, οὔτε,
 οὔτε. Ἡρώτησε δὲ καὶ αὐτὸς τὸν βαφέα ποῖαν ἡμέραν τῆς ἐβδο-
 μάδος θὰ ἦνε ἔτοιμον τὸ φόρεμά του; ἀλλὰ καὶ ὁ βαφεὺς ἀπήν-
 τησεν οὔτε Κυριακὴν, οὔτε Δευτέραν, οὔτε Τρίτην, οὔτε Τετάρ-
 την, οὔτε Πέμπτην, οὔτε Παρασκευὴν, οὔτε Σάββατον. Εἰς τὴν
 ἀπάντησιν ταύτην εὐχαριστηθεὶς ὁ ἄνθρωπος ἀπῆλθεν. Ἀφοῦ πα-
 ρῆλθον ἡμέραι τινες, ἐσυλλογίσθη ὅτι τὸ φόρεμά του ἦδη πρέπει
 νὰ ἐβάφῃ καὶ ὅτι εἶνε καιρὸς διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸ ζητήσῃ; ἀλλ' ἐν-
 θυμηθεὶς, ὅτι ἦτο ἡμέρα καθ' ἣν ὁ βαφεὺς τῷ εἶχεν εἰπεῖ νὰ μὴ
 ὑπάγῃ, ἀνεχαιτίσθη διὰ τὴν αὔριον. Τὴν αὔριον εἶδε μ' ἐκπλη-
 ξίν του ὅτι καὶ αὕτη ἦτο ἐκ τῶν ἀπαγορευθεισῶν τῆς ἐβδομάδος
 ἡμερῶν, ὅθεν τὸ ἀνέβλεψε δι' αὔριον. Ἦλθεν ἡ αὔριον ἀλλὰ καὶ
 αὕτη ἐπίσης! Ἀφοῦ παρῆλθε καιρὸς, ἀποφασίζει καὶ μεταβαίνει
 εἰς τὸν βαφέα λίαν σκυθρωπὸς καὶ λίαν συνεσταλμένος καὶ ζητεῖ
 τὸ φόρεμά του, ἀλλ' ὁ βαφεὺς λίαν ἀγερώχως τὸν ἀποπέμπει,
 λέγων ὅτι ἡ συμφωνία των ἦτο νὰ μὴ τὸ ζητήσῃ αὐτὴν τὴν ἡμέ-
 ραν. Φιμωθεὶς ἀπέρχεται, ἀλλ' ἀφοῦ παρῆλθεν ἄλλος τόσος και-
 ρός, ἀφίνει τὴν συστολὴν καὶ μεταβάς εἰς τὸν βαφέα ἤρχισε μὲ
 ἀπειλάς νὰ ζητῇ τὸ φόρεμά του τότε καὶ ὁ βαφεὺς μὲ ἀπειλάς
 τὸν ἀπέπεμψε, λέγων ὅτι δὲν ἦλθε τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐσυμφώ-
 νησαν. Ἡ ὑπόθεσις κατήντησεν εἰς τὸ δικαστήριον. Ὅποια ὑπῆρξε
 τοῦ δικαστοῦ ἢ ἀπόφασις; Σ. Μ.

KH.

Τί τὸ ὄνομα, οὗ ἡ πληθυντικὴ ὀνομαστικὴ σύγκειται ἐκ τοῦ
 πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου ψηφίου;

Γ. Κ. Σίμου.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΙ.

71. Δορὰ οὐλῆ· ψητὰ γάρ· δορὰ ἕκτη φλοιῷ φ' θαλ' μ' οὐς
 βλέπων τὸν ἕξω δός.

72. Ἄδικε· ἦτο εἷς! ἀγαθῶ· εἰς ῶ φείδομαι ν' ὅς τὸν Κ'.
 ἄκων εἰς ἀεί. ἄς

73. Ὅσα πωλῶ ἦτο· πλού; τ'. ὠσεὶ μὴ βοηθεῖ· π' 1. 1 εἶθε
 δ Λόγος.

71—73 Ἄγαθ. Γ. Κωνσταντινίδης

74. Ἦχεῖ ῥητοῦ ἔλαι ἡμῶν, ὅσω μῦτα ζύμαι, τὰν ἐφήτα σκορ-
 πίζων τὰ ἔπη τίς ξηράσαν Θ;

ἡ εἶναι

75. 1 Τὴν ἄς Χ ῥ ἄς ————— καίει σαλοῦ Σίναί ἀπλή
 στηΜ ΔΙΜΑ

ῥάβδος.

74—75 Ἰωάννης Δ. Μανώλης.

76. Ο R οσ S τοῖτοι Φ' λῶς. =

A. Π. A.

77. Τόποι· ῥοάν ἐμὸς; τόνδε ἐρῶ. Ταοί; Σήνη, θεία! ἀν ἄπη.

78. Γ—ἄραι τίς; ἔστι νήσω . . φ. ῥώσσοι . . ν.

79. Τίς; :: Η πλέον Η τί; . γ. λωτὴ Χ'Ρ.

80. Τὸ εἶδεν ἔτι. ναῶ τί ἀγνώ; ἴσφ φούας ἔστι· ὡς τὸ εἶδέναι
 ὅτι ἡ δίκης ἔδει, καὶ ὦ! Σήνης.

77—80 Μιχ. Ἰω. Πρωτόπαπα.

ΛΕΞΙΓΡΙΦΟΙ.

31.	32.
Σ	Ε
Α	Λ
Μ	Α
Ο	Α
Σ	Σ

33.

Κ
 Ο
 Δ
 Ρ
 Ο
 Σ

31—33 Μιχ. Ἰω. Πρωτόπαπα

ΓΡΙΦΟΙ.

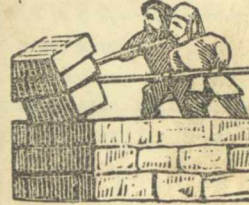

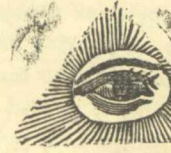
44

Υ Γ λι   σ Μ λη καὶ 2ε

T $\begin{matrix} & & IA & & \\ IA & & & & IA \\ & & K\phi & & \\ IA & & & & VI \\ & & VI & & VI \\ & & VI & & \end{matrix}$ $\frac{B}{B\Lambda A}$ T

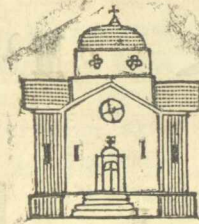
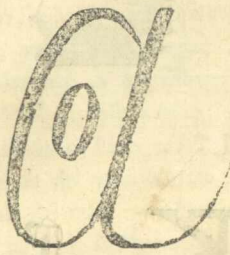
 Δι' Ἀθῆναι.   κατ'

 σ   Πόλις ἱερ. Ἀπολλ. να—μ' νο μέθα μέθα τι

 τυ   τ

Ἰω. Δ. Μανώλης ἐκ Βόλου. (1).

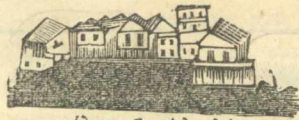
(1) Εἰς τὸν πρῶτον λύσοντα δωρεῖται ἡ Ἱστορία τοῦ Ναπολέοντος Γ'. δεμένη.

ηρ 1

Ἡλ. Π. Μιχαήλ Λεσόιος.

Η

πόλις τῆς Αἰτωλίας.

Τ

Κ

θυγάτηρ του Διου και τῆς Ἐριδος.

ΚΘ

Θ

θυγάτηρ του Ὀλεανου και τῆς Τηθύος.

E
E E
E ΚΛ E
E E E
E

(1) ...

(1) ...